

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacra Veterum Temporum Uti Et Evangelica, Ac
Apostolica Historia**

Steinhart, Franz

Ingolstadii, 1734

VD18 90104692

Salathiel in transmigracione Dux populi Judæoreum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62332)

fame moreretur mirabilem mensam paravit; nam Habacuc pulmentum, quod in Judæa messoribus suis tum coxerat, ferre jussus est Danieli, portatusque capillo capitis sui ab Angelo in Babylonem Danieli in prandium apposuit. Septimo die lacum accedens Rex, cum videret sedentem in medio leonum, exclamavit voce magna Rex dicens: *Magnus es Domine DEUS Danielis*, extractoque Daniele in lacum injici jussit seditionis Authores, qui devorati sunt in momento coram eo.

Interim Babylone vitam finiit Jechonias Rex infelix ultra quadraginta annos captivus. reliquit filium Salathiel in captivitate genitum, quem deinceps Judæi Ducem suum agnoverunt.

Jechonias moritur. Efdæ 4. v. 16.

Salathiel in transmigracione Dux populi Judæorum.

Salathiel utique & ipse Evilmerodacho gratus fuerit ob commendationem Patris, divinâ providentiâ, quæ Davidis familiam in spem Messia sustentabat, egregiè patrocinate. Porro non diu admodum illius gratiâ frui potuit; nam Rex vigesimo tertio Regni anno propter injustitias & libidines à Sororis suæ Marito est interfectus. Ei successit in Monarchia Baltasar Magni Nabuchodonosoris Nepos.

Salathiel gratus apud Regem.

Hujus anno primo Daniel in nocturno somnio vidit quatuor cœli ventos ac totidem bestias, quibus 4. Imperia significabantur Babyloniorum, Perfarum, Græcorum, & Romanorum, quod excipiet Antichristus, cujus dominatus Judicio generali & consumatione sæculi terminabitur. Anno deinde Baltasaris tertio in spiritu Susas translatus celebrem illam visionem habuit, in qua de eversione Perfarum per Alexandrum, deque Antiochi Illustris in Judæos crudelitate, impietate, nefandisque sceleribus varicinatus est. ægroravit postea Daniel per dies; sed ubi convalevit, sese regiis negotiis de more iterum applicuit.

Danielis visiones. Dan. c. 7 & 8.

Balthazar interim Patre suo haud temperantior non tantum sibi, sed & imperio denique perniciem ultimam per ignaviam & voluptates procreavit. Quodam Diis Babyloniis festo die celebrius convivium instituit invitatis ad id mille Optimatibus;

Daniel Regi Balthazar verba in pariete scripta

interpreta-
tur.
Dan. 5.

tibus: jam temulentus jussit ad mensam afferri sacra vasa aurea & argentea, quæ Avus è Domo Domini Babylonem deportaverat. Dum in eis bibunt Rex & Optimates ejus, uxores & concubinæ illius, simulque laudant Deos suos aureos & argenteos, æreos, ferreos, ligneosque & lapideos; ecce apparuerunt digiti quasi manus hominis scribentis contra candelabrum in superficie parietis aula regiae. Rex cum omnibus contritus ita ut genua ejus ad se invicem colliderentur, fortiterque exclamans convocari jussit Magos, Chaldæos & Aruspices. verum quod verba scripta essent per capita vocabulorum, conjunctim nihil significantium, Sapientes Chaldæorum non poterant scripturam legere, nedum interpretari. Regina suggerente accersitur Daniel; qui divinam in Regem sententiam tribus verbis *Mane Thecel Phares* expressam Regi denuntiat. Credidit Rex, tristitia à Daniele nuntiata longo primùm post tempore eventura, at postremo hoc profanatorum vasorum sacrilegio mensura iniquitatum Regis & populi Babylonici jam erat impleta. Eadem enim nocte conspiratione Principum inprimisque Darii Medici sive Nabonidi interfectus est Balthasar, etque in Regnum successit Darius iste consensu reliquorum conjuratorum Rex Babylonis delectus, qui, quia à Medis oriundus erat & Parentes ejus è Media profugi Babylone confederant, Darius Medus vocabatur, annos natus sexaginta duos.

Daniel divi-
nitus è lacu
leonum libe-
ratur.
Dan, c. 6.

Ab hoc Rege Daniel magis, quàm à prioribus fuit honoratus; nam non contentus eum inter tres præcipuos Regni Principes collocasse, insuper cogitabat constituere eum super omne Regnum, ut ipse unus proximus esset à Rege. at istos honores in Judæum collatos mox iterum Satraparum invidia secuta est, collaborantium, ut Daniele à regiò latere amoverent, cumque in regionum negotiorum administratione nec suspicionem culpæ reperire possent, quasièrunt occasionem perdendi eum in Legge DEI sui. Solebat Daniel quotidie ter, tertiâ nempe, sextâ & nonâ horâ, flectere genua, & fenestris apertis conversus contra Jerusalem adorare; quod illi observantes communi consilio Decretum conficiunt, quo vetitum erat, ne ad triginta dies quisquam ab ullo vel DEO vel homine quippiam petat, præterquam à Rege poenâ propositâ, ut, qui contravenerit, leonibus objiciatur devorandus. Decretum exhibent Regi, atque iste legem
tam

Salathiel in transmigratione Dux populi Judæorum. 215

eam tam injustam quam inutilem ac difficilem confirmat. Daniel pergit in pristina orandi consuetudine. Hoc illi continuò defecerunt ad Regem, & Daniel, inquit, *de filiis captivitatis Judæa non curavit de lege tua, sed tribus temporibus per diem orat.* Rex videns dolensque se fraude circumventum posuit cor suum, ut liberaret Danielelem; at urgentibus ejus inimicis, Decretum à Rege semel constitutum non licere immutari, cessit invitum, ut leonibus objiceretur, ajens ad Danielelem: *DEUS tuus, quem colis semper, ipse liberabit te,* noctemque illam sine cibo & somno transegit Rex sollicitus pro Daniele fidelissimo sibi & amantissimo. Et verò DEUS jam secundò misit Angelum tuum & conclusit ora leonum, ne nocerent servo suo; quod ut vidit Rex summo mane festinans ad os laci, plenus gaudio Danielelem educi jubet, accusatores contra cum filiis & uxoribus demitti; qui vix pervenerunt ad pavementum laci, *acceperunt eos leones & omnia ossa eorum comminuerunt.* Rex verò Darius scripsit universis populis, Tribubus & linguis habitantibus in universa terra hoc Decretum: *Pax vobis multiplicetur: A me constitutum est Decretum, ut in universo Imperio & Regno meo tremiscant & paveant DEUM Danielis. Ipse est enim DEUS vivens, & aternus in sacula.*

Interea Cyrus Persa, qui victo Astyage Medorum & Cræso Lydiorum Regibus, insuper Asiam inferiorem penè universam subegerat, aditum sibi per multiplices victorias ad Babyloniam denique occupandam, & Imperium in Persas transferendum munivit. Itaque Harpagum Ducem Asiæ inferiori cæterisque Provinciis, quas Persarum jugum subire coëgit, præfecit. Ipse verò in Babyloniam expeditionem suscepit, victoque, qui cum copiis occurrerat, Dario Medo Babyloni exercitum admovit, quâ demum vi occupatâ extinctoque adeò Assyriorum & Babyloniorum Imperio Cyrus Persa imperavit.

Cyrus Persa extincto Babylónico Imperio fit Monarcha.
2. Par. 36.
à v. 22.
Jer. 25. à v. 12.
Cyrus Rex Persarum primus.

Zorobabel, Dux Judæorum.

Isaias c. 44. v. 26. 27. 28. & c. 45. v. 1. 2. 3. 4. ante centum & amplius annos prædixerat, Cyrum fore, qui ad subigendos totius Asiæ populos à DEO delectus Judæos tandem iterum liberos in patriam dimitteret, quam de se Prophetiam, cum nunc,

Ab An. 3465.
Judæi è captivitate redierunt in patriam.
Esdra 1. & 2.

Sacra Veterum Temp. Histor.

E e

lug